

Affattelse, og jeg er derfor paa det rene med, at hvis man skal komme til en Forstaaelse med Hensyn til denne Sag, vil man vanskeligt kunne komme bort fra dette, selv om man føler sig lidet tiltalt deraf. Dernæst gøres der ved det foreliggende Lovforslag den Forandring med Hensyn til den Mad, der laves i Skolekøkkenet, at der ikke længere i dette er Tale om Bemyndigelse til at tildele de fattige Børn, dem, som trænger, denne Mad, men Kommunalbestyrelsen skal være bemyndiget til uden Betaling at lade Maden tildele Eleverne, altsaa uden Hensyn til deres Trang. For mig er heller ikke dette tiltalende, jeg synes deri at se et første Skridt henimod den Ordning, at det offentlige bespiser Skolebørnene i det hele taget legemligt som nu aandeligt. Hvad de trængende Børn angaar, kan der være delte Meninger om det heldige i den foreslaaede Bestemmelse, men at vi skulde gaa saa vidt, at vi ogsaa skulde indføre den Ordning, at vi bespiser alle Skolebørn uden Hensyn til, om de trænger til det eller ej, det vil jeg i alt Fald ikke finde heldigt. Imidlertid er der jo en temmelig væsentlig Forandring, og det er den, at der i dette Lovforslag er indført den Bestemmelse, som man ikke har været enig om i Folkeetinget, at en Trediedel af Udgifterne til en Skolebespisning, som etableres af en Kommunalbestyrelse, skal afholdes af Statskassen. Det vil jeg for mit Vedkommende være imod, og jeg vil antage, at ogsaa det Parti, jeg repræsenterer, overvejende vil have den samme Mening derom. Jeg tror ikke, at det vil blive betragtet som nogen heldig Foranstaltning, at Statskassen skal yde Bidrag til en Skolebespisning, der ingen Sinde har været og sikkert heller ingen Sinde vil blive almindelig ud over Landet, men som der vil blive mest Anvendelse for i Byerne, særlig i de større Byer. Jeg tror ikke, at dette Lovforslag kan vente ubetinget Tilslutning fra dette Tings Side, men jeg hører til dem, som ønsker, at Spørgsmaalet skal løses — det har jo staaet paa Dagsordenen i mange Aar —, skønt jeg erkender, at nogen Nødvendighed for dette Lovforslags Vedtagelse er der ikke, dersom man da ikke venter at faa Statstilskuddet med, idet der jo ikke er noget i Vejen for, at Kommunerne kan etablere Skolebespisning efter den Lov, vi har. Der stilles jo deri som Betingelse, at en privat Forening yder Bidrag, men der staaer ikke i Loven, hvor store disse Bidrag skal være, eller hvor

stor Foreningen skal være, og kommer Kommunalbestyrelsen til det Resultat — hvad den meget let kan komme til —, at der bør ydes noget mere, end denne Forening yder, saa vil den sikkert altid kunne faa Tilladelse til at yde det. Jeg antager ikke, at det Tilfælde nogen Sinde er indtraadt, at der er søgt om en saadan Tilladelse enten hos Amdsraadet eller hos Indenrigsministeriet, hvor den er blevet nægtet, og det vil sikkert heller aldrig blive Tilfældet. Man kan sige, at der er en lille Smule Ulejlighed ved at skulle indhente denne Tilladelse, men det er det hele. Som Loven er, indeholder den meget gode Betingelser for at etablere Skolebespisning alle Vegne, hvor der er Trang dertil.

Jeg tænker, at dette Lovforslag vil komme til Overvejelse i et Udvalg, særlig med Hensyn til de Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse mellem dette Lovforslag og det, som man tidligere har været enig om mellem de forskellige Partier, og jeg antager, at der under denne Udvalgsbehandling ogsaa vil være Anledning til at indhente nogle Oplysninger om, hvorledes denne Sag overhovedet staaer ud over Landet, hvilke Bidrag de private Foreninger yder, og hvorledes Loven i det hele taget virker. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Sagen til videre Fremme.

Oluf Jensen: Det er jo fjerde Gang, at dette Lovforslag foreligger i Landstinget, og jeg kan derfor henholde mig til mine Udtalelser ved de tidligere Forhandlinger. De gik i det væsentlige ud paa det, som ogsaa den ærede foregaaende Taler (J. Pedersen) berørte, at der i Virkeligheden ikke er nogen Trang til det foreliggende Lovforslag, idet Loven af 23. Maj 1902 efter min Formening virker fuldt tilfredsstillende. Man skal endvidere være varsom med at skyde det private Initiativ til Side og lægge nye Byrder over paa Kommunerne. Kommunerne har i de senere Aar, hver Gang en Lov er blevet vedtaget, faaet nye Byrder lagt over paa sig, og naar det private Initiativ arbejder godt i en Sag, synes jeg, ingen som helst Grund der er til at lægge Byrden over paa Kommunerne. Det er jo nemlig givet, at i samme Øjeblik som dette Lovforslag bliver vedtaget, vil de private Bidrag forsvinde. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, om hvilke jeg tidligere har